

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře - rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Roberta Ožvalda a soudců JUDr. Ivany Kosové a Mgr. Pavla Příbyla ve věci

nezletilého: [REDAKCE], narozený dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE], [REDAKCE]
zastoupený opatrovníkem městem Humpolec
sídlem Horní náměstí 300, 396 22 Humpolec

dítě rodičů: [REDAKCE], narozená dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE], [REDAKCE]
zastoupená advokátem Mgr. Bohumilem Petřů
sídlem Pavla Švandy ze Semčic 850/7, 150 00 Praha 5

[REDAKCE], narozený dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE], [REDAKCE]
zastoupený advokátkou JUDr. Pavlínou Kolátorovou
sídlem Chlumova 1436/3, 586 01 Jihlava

za účasti prarodičů: [REDAKCE], narozený dne [REDAKCE]
[REDAKCE], narozená dne [REDAKCE]
oba bytem [REDAKCE], [REDAKCE]
oba zastoupeni advokátkou JUDr. Pavlínou Kolátorovou
sídlem Chlumova 1436/3, 586 01 Jihlava

o změnu výchovného prostředí a o změnu úpravy styku nezletilého s prarodiči

o odvolání opatrovníka, otce a prarodičů proti usnesení Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 17. 10. 2024 č. j. [REDAKCE]

takto:

Usnesení soudu I. stupně se **mění** tak, že návrh matky na zákaz styku nezletilého s otcem a s prarodiči do pravomocného skončení řízení o změnu výchovného prostředí se **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Citovaným rozhodnutím soud I. stupně nařídil předběžné opatření, kterým zatímně pro dobu probíhajícího řízení zakázal otcí a prarodičům styk s nezletilým [REDAKCE]. Rozhodl tímto způsobem k návrhu matky, která ho zdůvodnila mimo jiné tím, že v průběhu řízení opakovaně uváděla, že nezletilý nechce k otcí ani k prarodičům jezdit, protože ho bijí a fyzicky trestají. Po návratu z posledního víkendového styku s otcem a s prarodiči 6. 10. 2024 si nezletilý doma stěžoval, že mu opět zalepovali pusu, nadávali mu a od dědy dostal ránu do ucha. Odvezla ho proto do nemocnice, kde zjistili zarudnuté ucho, poúrazový tinitus a malý hematoma na vlasové části hlavy. Jelikož byl tedy nezletilý vystaven v rámci styku s otcem a s prarodiči násilí (přičemž matka na jejich nevhodné chování a násilí upozorňuje dlouhodobě), není styk nezletilého s nimi v jeho zájmu. Okresní soud na základě obsahu spisu konstatoval, že vztahy se vyhrocují nejen mezi rodiči, ale i mezi matkou a

prarodiči. Nezletilý dlouhodobě sděluje, že nechce trávit čas ani s otcem, ani s prarodiči, neboť se u nich necítí dobře. To vyplývá nejenom z jeho vyjádření, ale také ze zprávy [REDAKCE] z 18. 6. 2024, která uzavírá, že u nezletilého se vyskytují neurotické projevy v reakci na složitou rodinnou situaci a konfliktní vztahy mezi rodiči. S ohledem na lhůtu uvedenou v § 75c odst. 2 o. s. ř. nebylo možné provést další dokazování, zda a za jakých okolností se stal skutek popisovaný matkou v návrhu. Důležité však je, že nezletilý byl po styku s otcem a s prarodiči hospitalizován v Nemocnici v [REDAKCE] od 6. 10. 2024 do 10. 10. 2024 a propouštěcí lékařská zpráva doporučuje klidový režim v domácím bezpečném prostředí. To koresponduje s lékařskou zprávou [REDAKCE] z 15. 8. 2024, který s ohledem na [REDAKCE] nezletilého doporučuje psychologické vyšetření. V této aktuálně problematické situaci, kdy ve věci byl nařízen důkaz znaleckým posudkem, považuje soud I. stupně za souladné se zájmy nezletilého, aby jeho styk s otcem a s prarodiči nebyl v současné době realizován.

2. Proti tomuto usnesení podal včas odvolání opatrovník. Poukázal na to, že znesvářené rodinné vztahy se stávají pro nezletilého nepřiměřenou psychickou zátěží. Situaci ještě více graduje probíhající policejní prověřování situace, při které mělo dojít k fyzickému násilí na dítěti. Lze chápat, že okresní soud pokládá za potřebné ochránit dítě před další náročnou situací. Zákaz styku otce a prarodičů je ovšem zásah do rodinných vztahů, který by mohl vést k odcizení nezletilého ve vztahu k otci a jeho rodině, což opatrovník nepokládá za nejlepší zájem dítěte. Za citlivější opatření proto považuje realizaci styku ve specializovaném odborném zařízení za asistence odborníků (takové služby poskytuje třeba společnost [REDAKCE]). Proto opatrovník navrhl změnu předběžného opatření tak, aby rodičům byla uložena povinnost kontaktovat do 14 dnů uvedenou společnost za účelem realizace asistovaného styku.
3. Proti tomuto usnesení podali včas odvolání také otec a prarodiče. Všichni se velmi důrazně ohrazují proti tomu, že by nezletilý byl z jejich strany vystaven jakémukoliv násilí, a to jak během posledního styku od 4. 10. 2024 do 6. 10. 2024, ale i kdykoliv jindy. U posledního styku byl po převzetí otcem zamlklý a unavený, při zastávce u prarodičů se po chvíli rozplakal, že ho matka žádá, aby říkal, že k prarodičům nechce, že jsou zlí, přičemž dále sdělil, že matka na něj hodně křičí a někdy ho bije přes hlavu. Postupně se uvolnil a celý víkend pobytu u otce proběhl v pohodě. Rozesmutněl se až v okamžiku, kdy se přiblížil čas návratu domů, kdy sdělil, že do [REDAKCE] nechce, že by raději zůstal s otcem. Dědeček předal nezletilého matce bez jakéhokoliv poškození zdraví. Odvolatelé pak zdůrazňují, že všechna tvrzení matky o tom, že by nezletilého uhodili, nadávali mu, zalepovali mu pusku nebo křičeli na něj, jsou nepravdivá a lživá. Jsou šokováni obviněním, které vůči nim vynesla matka. Po ukončení styku nikdo z nich nebyl informován matkou o tom, že by si nezletilý na cokoli stěžoval. Dále poukazují na to, že matka od podání návrhu otce na střídavou péči intenzivně tlačí na něj, aby od tohoto návrhu ustoupil (kvůli tomu na něj hystericky křičela, nebo mu nabídl, že při zpětvzetí mu vrátí všechny alimenty). Nezletilý se babičce již v zimě 2024 svěřil, že matka ho nutí říkat, že k otci a k prarodičům nechce chodit (doloženo nahrávkou), a při poslední návštěvě to znovu zopakoval. Také se prořekl, že pokud tak bude dělat, matka mu na příští rok slíbila zájezd do Řecka jako odměnu. Z uvedeného je dle odvolatelů zřejmé, že matka nezletilého navádí proti otci a jeho rodičům. Toto ovlivňování je dlouhodobé, je zmíněno i ve sděleních opatrovníka ze 14. 4. 2021 nebo z 29. 6. 2024. V takovém rozpoložení matka „připravila“ nezletilého na vyšetření k [REDAKCE], přičemž po posledním soudním jednání otci sdělila, že „to je teprve začátek, ... udělá všechno pro to, aby kluka nedostal“. Soud I. stupně tak uvěřil křivému smyšlenému tvrzení matky. Pokud byl nezletilý 6. 10. 2024 lékařsky ošetřen, důvody ošetření nespočívaly v zacházení otce nebo prarodičů s nezletilým. Jejich tvrzení podporují i zpráva opatrovníka z 29. 1. 2024, průvodní dopis [REDAKCE], zpráva opatrovníka z 11. 6. 2024, jeho vyjádření z 29. 6. 2024 nebo lékařská zpráva [REDAKCE] z 15. 8. 2024. Při řádném pohovoru opatrovníka s nezletilým nebylo uvedeno násilí ze strany otce či prarodičů. Pokud se v různých zprávách takové skutečnosti objevují, jedná se o informace předkládané pouze matkou. I závěry zprávy [REDAKCE] z 18. 6. 2024 vychází z velké míry z tvrzení matky. Předběžné opatření tak

není v nejlepším zájmu nezletilého. Soud I. stupně rezignoval na prokázání toho, zda je vydání takového opatření důvodné. Styk by byl zakázán po velmi dlouhou dobu, minimálně několika měsíců. Takový hrubý zásah do rodičovských práv je v rozporu s konstantní judikaturou především Ústavního soudu (odvolání cituje jeho nálezy sp. zn. ÚS 1079/17 a ÚS 618/05). Z těchto důvodů odvolatelé žádali zrušení usnesení soudu I. stupně.

4. Podle § 212 o. s. ř. přezkoumal odvolací soud toto rozhodnutí v celém rozsahu, aniž bylo nutno ve věci nařizovat jednání s ohledem na § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř. Dospěl k závěru, že odvolání jsou opodstatněná.
5. Soud I. stupně správně cituje příslušná ustanovení procesní úpravy, dle kterých je třeba postupovat při rozhodování o návrhu na nařízení předběžného opatření v průběhu řízení. K tomuto je nutno zmínit ještě ust. § 75c odst. 2, 3 o. s. ř., dle něhož je nutno o takovém návrhu rozhodnout bezodkladně, a pokud není nebezpečí z prodlení, nejpozději do 7 dnů od jeho podání, a to bez slyšení účastníků. Již z této zákonné dikce vyplývá, že možnost soudu I. stupně provádět dokazování pro vydání rozhodnutí o předběžném opatření je značně omezená. V daném případě byla navíc ztížena tím, že byt' se rozhodná událost pro podání návrhu odehrála 6. 10. 2024, matka podala návrh až 15. 10. 2024 ve večerních hodinách, a to ve vztahu k realizaci styku nezletilého s otcem a s prarodiči od 18. 10. 2024. Okresní soud tak měl fakticky pouze 2 dny k tomu, aby si důkazně vyhodnotil stav věci, a připravil, vyhotovil a odeslal rozhodnutí. Nelze mu proto nijak zásadně vytýkat, jak to činí odvolání otce a prarodičů, že neprovedl další dokazování a vycházel z listin, jež do té doby byly součástí opatrovnického spisu. Maximálně mohl požádat policii o zaslání do té doby shromážděných listin ke spornému skutku, o němž prováděla policie vyšetřování (tedy zejména záznamy či protokoly o výsledku všech dotčených osob), to se však stejně nejeví rozhodující.
6. V návaznosti na to je nutno zmínit, že pro předběžné opatření, jímž se vyhovuje návrhu, je ve smyslu § 75c odst. 4 o. s. ř. rozhodující stav v době vydání takového rozhodnutí soudem I. stupně. To znamená mimo jiné, že nelze přihlížet k tvrzením či důkazům, které soud I. stupně neměl k dispozici v době vyhlášení svého usnesení, bez zřetele k tomu, který z účastníků je uvádí nebo předkládá. Rovněž pro odvolací řízení to znamená, že účastníci nemohou během odvolacího řízení uvádět nové skutečnosti nebo důkazy a odvolací soud také vychází ze stavu, jaký tu byl v době vydání rozhodnutí soudem I. stupně (k tomuto viz např. Občanský soudní řád, 1. vydání 2009, 3. vydání 2023, C. H. Beck). Vzhledem k tomu také odvolací soud nemůže vycházet z nových tvrzení otce a prarodičů obsažených v odvolání (zejména bod IV.), stejně jako z listin zaslaných policií ohledně uzavření podezření ze spáchání týrání nezletilého [REDAKCE] ze strany otce.
7. To však nic nemění na tom, že z hlediska dosavadního obsahu spisového materiálu soud I. stupně nesprávně vyhodnotil splnění základního předpokladu pro nařízení předběžného opatření, a sice potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků. Dle dlouhodobě ustáleného výkladu ustanovení citovaných soudem okresním i soudem odvolacím musí být tato potřeba v řízení prokázána, u ostatních rozhodných skutečností postačí alespoň jejich osvědčení (k tomuto srovnej opět výše citovanou odbornou literaturu). Předběžné opatření ve formě úplného zákazu styku otce i prarodičů s nezletilým je vydáno zde na základě závěru o ohrožení zdraví nezletilého. Okresní soud to sice dle svého odůvodnění takto neuvádí, nepřímou to však vyplývá z jeho argumentace, dle které má (patrně) za prokázané tvrzení matky o tom, že je to otec a prarodiče, kteří se dopustili nepřiměřeného fyzického násilí vůči nezletilému během styku s ním. Není přitom nutno rozebírat, že z hlediska hmotného práva je zákaz styku naprosto krajním řešením, k němuž se přistupuje zpravidla po podrobném dokazování rozhodnutím ve věci samé, a to za situace, kdy skutečně nelze z hlediska zájmu nezletilého dítěte na zdravém fyzickém a psychickém vývoji umožnit jakýkoliv jeho kontakt s rodičem. Jak uvádí k tomuto třeba nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1079/17, „úplný zákaz styku je třeba označit za řešení ultima ratio, které musí být vyhrazeno mimořádným situacím a ke kterému musí existovat velmi vážné důvody“ (k tomuto a dále k výkladu § 891 odst. 2 o. z. zakotvujícího zákaz styku viz např. Občanský zákoník, 2. vydání 2020, C. H. Beck).

8. Skutkový stav v dané věci je zásadně rozporný. Již v tuto chvíli je evidentní, že některá ze stran lže – buď otec a prarodiče o tom, že se nedopouštějí vůči nezletilému výše popsaného a evidentně nevhodného fyzického násilí vůči nezletilému, nebo matka o tom, že takové jednání ze strany otce a prarodičů existuje a nutí to říkat i nezletilého. Každá z těchto variant je jednak naprosto jednoznačně v rozporu s povinnostmi těchto osob v rámci jejich rodičovské odpovědnosti a může přinést důsledek i v trestněprávní rovině. Jednak je naprosto šílená pro nezletilého [REDAKCE], který ve svém nízkém věku si s ní přirozeně není schopen poradit, ocitá se mezi „mlýnskými kameny“, což ho jednoznačně ohrožuje na jeho zdravém fyzickém, ale také psychickém vývoji. Pokud tudíž matka požaduje svým návrhem zákaz styku pro otce i pro prarodiče, neboli nejkrajnější řešení ve vztahu mezi těmito osobami a nezletilým, pak mělo být detailně vyhodnoceno, zda je možné v tuto chvíli vyslovit, že první varianta se jeví vysoce pravděpodobná, hraničící s jistotou. Soud I. stupně však místo toho vyšel jenom mechanicky, v návaznosti na tvrzení matky v návrhu, z příložených lékařských zpráv Nemocnice [REDAKCE], aniž by – při existenci takového zásadního rozporu – analyzoval celý obsah spisu, který již předtím byl a nadále je vnitřně nejednoznačný.
9. V první řadě je nutno zmínit, že když matka a nezletilý začali v průběhu roku 2024 hovořit o používání různé formy fyzického násilí vůči nezletilému, po celou dobu byli zmiňováni pouze a jediné prarodiče. Teprve v příjmové zprávě ze 6. 10. 2024 Nemocnice [REDAKCE] je prvně uvedeno, že takového jednání se dopustil „nyní v říjnu i otec“ (k tomu viz i dále). Dále je třeba připomenout, že matka prvně podrobněji popsala jí tvrzené nevhodné chování prarodičů vůči nezletilému v rámci své výpovědi při jednání okresního soudu 5. 2. 2024, s tím, že nezletilý k prarodičům odmítá jezdit od června 2023 (o jakémkoliv nevhodném jednání podobného charakteru ze strany otce zde ani jinde není zmínka). Tato výpověď matky je ovšem v přímém rozporu s jejími předchozími vyjádřeními. Styk prarodičů s nezletilým je upraven na základě schválené dohody účastníků rozsudkem z 31. 8. 2021. Poté ve spisu není žádný záznam či listina až do 10. 11. 2023, kdy otec podává návrh na změnu úpravy styku. K tomuto proběhlo první jednání 12. 12. 2023, u něhož matka výslovně sdělila, že „s návrhem otce souhlasím, ... nezletilý se od otce vrací v pořádku“, přičemž o jakýchkoliv problémech ve styku nezletilého s prarodiči neuvedla ničeho. Již ze zprávy města Humpolec ze 14. 4. 2021 přitom plyne, že matka se při telefonickém jednání s tímto úřadem – v souvislosti s tvrzením o špatných vztazích s otcem a jeho rodinou – podřekla, že „záměrem kontaktování psycholožky je omezení styku syna s otcem“. A z dalšího obsahu spisu je zřejmé, že právě po podání návrhu otce na střídavou péči (doručeného soudu I. stupně 2. 2. 2024) narostly aktivity matky ve směru jejího tvrzení o fyzickém násilí ze strany prarodičů (probírá tuto záležitost s dětským lékařem nezletilého, vede syna k vyšetření [REDAKCE], opakovaně sděluje tyto skutečnosti opatrovníku atd.). Ovšem nejenom z pohledu vyjadřování a jednání samotné matky není její věrohodnost jednoznačná. Byť nelze opomenout nízký věk nezletilého, stejně jsou jeho stanoviska a sdělení značně rozporná, patrně i v důsledku situace, v jaké je sděluje. Vedle toho ani zprávy dalších subjektů tvrzení matky jednoznačně nepodporují. Pohovor s nezletilým byl proveden již 5. 12. 2023 (viz zpráva Městského úřadu Humpolec z 8. 12. 2023), nezletilý sice uvedl (při spontánních odpovědích), že u prarodičů ze strany otce spát nechce, protože „se tam cítí osamocen“, ale „přespat jednu noc, asi by to přežil“, neboli zde není žádná zmínka o fyzickém násilí ze strany prarodičů, k němuž mělo docházet dle citované výpovědi matky již od poloviny roku 2023. Další pohovor provedl opatrovník 23. 1. 2024 (je obsahem jeho zprávy z 29. 1. 2024), v rámci něhož nezletilý kromě jiného uvedl, že u otce tráví čas i s přítelkyní otce a její dcerou, „rozumí si s nimi“, zatímco k prarodičům sice sdělil, že „babička a děda s ním chtějí na výlet jenom proto, aby ho získali pro sebe“, současně ale k dotazu, zda se někdy stalo, že ho uhodili, uvedl, že „si to nepamatuje“. V této souvislosti lze také zmínit, že z tohoto období je audionahrávka předložená otcem z rozhovoru rodiny otce s nezletilým, ze které dokonce vyplývá sdělení nezletilého, že je to matka, která ho žádá o to, aby o otci a jeho rodině mluvil negativně, že se mu u nich nelíbí a že se vůči němu dopouštějí nevhodného chování. Obdobně je obsahově diametrální rozdíl mezi výsledkem pohovoru s nezletilým z 15. 5. 2024 (zpráva Městského úřadu Humpolec z 11. 6. 2024) a jeho vyšetřením z 18. 6. 2024 (zpráva [REDAKCE] zaslaná soudu 7. 8. 2024).

Zatímco při pohovoru s opatrovníkem (který byl proveden neohlášeně ve škole) opětovně sdělil, že s rodinou otce dobře vychází a že je také „spokojený“ u prarodičů v [REDAKCE], v rámci vyšetření u [REDAKCE] (kam ho přivedla matka, bez vědomí otce a bez poskytnutí informací [REDAKCE] ze strany otce) vyznělo totálně opačně - vůči otci a prarodičům naprosto všechno negativně – na ně má „všechny vzpomínky nejhorší, ... nemá to rád, když tam musí, ... oni ho mlátí bezdůvodně“. V této souvislosti je nutno také zmínit, že pokud matka a nezletilý hovoří o předmětném fyzickém násilí ze strany prarodičů, ani jednou není konkrétněji popsána událost, skutek, při němž k tomu mělo dojít neboli určitý skutkový děj, z něhož plyne průběh a důvod tvrzené situace. Pokud tudíž odvolací soud uzavře uvedené důkazy, s nezletilým byl za poslední rok (kdy již má nevhodné jednání vůči němu dle matky trvat) veden 4x pohovor (na různých místech a situacích), z toho 3x nic takového neuvedl (byť byl na to i výslovně tážán) a po čtvrté zase sděloval zcela opačné, zásadní a negativní skutečnosti vůči prarodičům. V návaznosti na to lze dále doplnit, že ke zmíněné zprávě o vyšetření [REDAKCE] poslala soudu I. stupně průvodní dopis, v němž kromě jiného uvádí, že matkou sdělená tvrzení o různých formách fyzického násilí vůči nezletilému během pobytu u otce a u prarodičů se jí zdají „velmi přehnané“. Zpráva dětského lékaře [REDAKCE] z 15. 8. 2024 také hovoří o tom, že nebyly dosud zjištěny u nezletilého „známky fyzického násilí“. Konečně lze zmínit, že v průběhu posledního roku je opatrovník město Humpolec aktivní, podalo několikrát, vedle záznamů o pohovoru s nezletilým, různá vyjádření k věci, přičemž ze žádného nevyplývá, že by objektivně zjistil takové jednání vůči nezletilému, jak tvrdí matka.

10. Touto optikou a v uvedených souvislostech je nutno také pohlížet na 3 lékařské zprávy Nemocnice [REDAKCE] týkající se události ze 6. 10. 2024 o zjištěných zdravotních problémech nezletilého. Informace uváděné v těchto zprávách jsou z větší části stejné (patrně byly postupně přebírány z první Ambulantní zprávy), vesměs bylo vycházeno z tvrzení matky a pak také z údajů poskytnutých nezletilým, ovšem za přítomnosti matky. Ani samotný obsah těchto zpráv není zcela jasný. V Ambulantní zprávě se hovoří o „opakovaném napadení hlavy, úder přes hlavu“, zatímco v Příjmové zprávě a v Předběžné propouštěcí zprávě se hovoří o jednom úderu do hlavy přes ucho. V obou je pak hovořeno o tom, že ho měl udeřit prarodič, ovšem v příjmové zprávě se za několik dalších vět uvádí, že udeřit přes ucho měl nezletilého otec. Z předání nezletilého ze strany prarodiče matce daného dne 6. 10. 2024 nejsou žádné výstupy. Ani následně neproběhla v žádné podobě komunikace mezi rodiči ohledně zjištění o zdravotním stavu nezletilého, tvrzené matkou, která patrně bez dalšího jela s nezletilým do nemocnice. Otec i prarodiče naprosto popírají – obdobně jako v celém předešlém řízení – že by se dopouštěli vůči nezletilému jakéhokoliv nevhodného jednání, násilí fyzického či psychického.
11. Při výše popsaném průběhu základních událostí, jež se vztahují k předmětu předběžného opatření, při výše popsaných základních skutečnostech, které z nich plynou a při jejich důsledném poměřování ve vzájemných souvislostech, nemůže odvolací soud v tuto chvíli dospět k dostatečně podloženému závěru o tom, kdo konkrétně, jakým způsobem a za jakých okolností, způsobil nezletilému zranění, jež bylo zjištěno 6. 10. 2024 v Nemocnici [REDAKCE], stejně jako o tom, že by toto zranění bylo důsledkem opakovaného fyzického násilí ze strany prarodičů vůči nezletilému, když o takovém jednání otce vůči nezletilému nesvědčí do 6. 10. 2024 vůbec nic. Jestliže se současně vezme v úvahu, že zákaz styku je naprosto výjimečné opatření v krajních situacích, neboť i období několika málo měsíců může vést k odcizení mezi dítětem a rodičem (jak správně poukazuje opatrovník), nejeví se namísto tak radikálního opatření, k němuž soud I. stupně přistoupil, navíc ve vztahu k otci za stavu, kdy je zatím jenom jednou z možných osob, která měla nezletilého 6. 10. 2024 udeřit do hlavy. Pokud odvolání opatrovníka poukazuje na klidový režim pro nezletilého doporučený lékařem, s ohledem na uplynutí doby více než 1 měsíce od sporné události, kdy ke styku mezi nezletilým a otcem, resp. prarodiči nedošlo i na základě napadeného rozhodnutí, je uvedený požadavek dostatečně naplněn.

12. Z těchto důvodů odvolací soud podle § 220 odst. 1 o. s. ř. přistoupil ke změně usnesení soudu I. stupně tak, že návrh matky na zákaz styku otce a prarodičů s nezletilým █████ se zamítá.
13. Vedle tohoto závěru ale odvolací soud pokládá přímo za nezbytné uvést, že **je v eminentním zájmu nezletilého co nejdříve vyšetřit, která ze stran mluví pravdu a která lže** (protože obě strany logicky pravdu o fyzickém násilí vůči nezletilému mluvit nemohou). Jakmile bude možné s vysokou mírou jistoty skutkově uzavřít, že se prarodiče, případně i otec, dopouštěli výše uvedeného fyzického násilí na nezletilém, nebo že jde v tomto směru o křivé obvinění těchto osob ze strany matky, která nutí nezletilého k takovým vyjádřením, měl by soud I. stupně – adekvátně zjištěné situaci – i bez návrhu přistoupit třeba právě k zatímní úpravě poměrů nezletilého (a přirozeně oznámit zjištěný stav policii, neboť se zatím jeví u obou variant přesah do trestněprávní roviny) . A k tomu, aby co nejdříve zjistil v tomto směru pravdu, by jednak měl provést veškeré důkazy, jež se nabízejí a jimiž by bylo možné zjistit jakýkoliv detail (třeba k věrohodnosti té které osoby), který by přispěl ke zjištění **skutečného** stavu věci ve zmíněné otázce. Dále by měl požádat znalce o přednostní a co nejrychlejší vyhotovení znaleckého posudku, pro jehož zpracování by měl být znalec výslovně upozorněn na to, aby **vyšetření nezletilého bylo skutečně nezávislé na jakékoliv osobě**, bylo tak maximálně objektivní a vedlo ke zjištění, kdy tedy nezletilý mluvil pravdu. Pro něj je totiž zásadně škodlivé setrvávat jakoukoliv dobu v tomto rozporu mezi rodiči.

Poučení:

Proti tomuto usnesení dovolání není přípustné.

Tábor 12. 11. 2024

JUDr. Robert Ožvald v. r.
předseda senátu